

Κώστας Τουλγαρίδης, μέλος Γραμματείας της Πρωτοβουλίας πρωτοβάθμιων σωματείων για συντονισμό, μέλος ΕΕ ΑΔΕΔΥ, εκλεγμένος με τις Παρεμβάσεις

Στις 30/5 καλούμε τον κόσμο του αγώνα να ακυρώσει το αντεργατικό σχέδιο της «Κοινωνικής Συμμαχίας» των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ-εργοδοτών, που εξυπηρετεί κυβέρνηση, ΕΕ και κεφάλαιο. Όχι όμως ως μια άλλη απεργιακή συγκέντρωση, αντικειμενικά συμπληρωματική στην «απεργία» τους. Αλλά ως κίνηση ενάντια στη δράση αυτή και τους φορείς της.

Από τις πανεργατικές απεργίες περνούμε στην «πανεθνική ημέρα δράσης». Πώς προέκυψε αυτό;

Από τον Δεκέμβρη του 2017, η ΓΣΕΕ μίλησε για την ανάγκη διευρυμένου κοινωνικού μετώπου. Τον Γενάρη αρνήθηκε να προκηρύξει απεργία ενάντια στην τρίτη αξιολόγηση και την ουσιαστική κατάργηση της απεργίας για τα πρωτοβάθμια σωματεία. Κάλεσε σύσκεψη φορέων για τη συγκρότηση της «Κοινωνικής Συμμαχίας» και τη διοργάνωση πανεθνικής μέρας δράσης, «γιατί οι απεργίες είναι ξεπερασμένες»! Πρόκειται για την απογείωση της αντίληψης του κοινωνικού εταιρισμού με τη σύμπραξη ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ με εργοδοτικές οργανώσεις και διαταξικούς επιστημονικούς φορείς. Κοινή «δράση» των εργαζομένων με τους εργοδότες! Αναirούν την ουσία του συνδικαλισμού και της ταξικής διεκδίκησης.

Ναι, αλλά τελικά προκήρυξαν πανεργατική απεργία.

Καταρχήν ούτε οι ίδιοι δεν τη λένε έτσι. Το πλαίσιο της «Κοινωνικής Συμμαχίας» αναφέρει: «Ο λαϊκισμός και η πόλωση [...] στερούν κάθε προοπτική για τις υγιείς και παραγωγικές δυνάμεις»,

«Όλοι μαζί θέτουμε την πατρίδα μας στην πρώτη γραμμή με σκοπό την “παλινόρθωση” της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας [...] χρειαζόμαστε ένα ρεαλιστικό και δίκαιο εθνικό σχέδιο παραγωγικής συγκρότησης». Τι καταλαβαίνετε; Τι στόχους έχει αυτή η «απεργία»; Ποιος διεκδικεί τι και από ποιον; Από την τακτική της υπονόμευσης των εργατικών αγώνων, τις σποραδικές απεργίες χωρίς κλιμάκωση και χωρίς στόχο ανατροπής τα προηγούμενα χρόνια, περάσαμε το Γενάρη στην άρνηση προκήρυξης απεργίας έστω και «για τα μάτια» και τώρα σε κοινές δράσεις με την εργοδοσία, με στόχους που εξυπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκπροσώπων. Πρόκειται για απροκάλυπτο εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό.

Η κριτική στον «εργοδοτικό-κυβερνητικό συνδικαλισμό» δεν είναι σημερινή. Γιατί, λοιπόν, πρόκειται για αντιδραστική τομή;

Από χρόνια επισημαίνουμε πως οι ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ δρουν ως πυλώνες στήριξης του συστήματος, αλλά αυτή η εξέλιξη αποτελεί ανεπιθύλακτα τομή. Πρώτη φορά σε προκήρυξη απεργίας εξαφανίζονται εντελώς τα εργατικά αιτήματα. Δεν υπάρχουν, έστω «μισά» και ανολοκλήρωτα, βασικά αιτήματα όπως: αυξήσεις, μόνιμες προσλήψεις, κατάργηση ελαστικών μορφών απασχόλησης, ΣΣΕ, υπεράσπιση λαϊκής κατοικίας και δημόσιας περιουσίας ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Αντίθετα, για πρώτη φορά καλούμαστε να απεργήσουμε για... «υγιή επιχειρηματικότητα», «δίκαιη ανάπτυξη», «αξιοκρατία», «εθνικό σχέδιο

παραγωγικής ανασυγκρότησης», «εξάλειψη των αντιαναπτυξιακών γραφειοκρατικών εμποδίων»! Όλο το αγαπημένο λεξιλόγιο του ΣΕΒ. Εξαφανίζονται οι υπεύθυνοι για την κρίση, η ΕΕ, το κεφάλαιο, το χρέος, οι μνημονιακές κυβερνήσεις.

Δεν είναι όμως η πρώτη φορά που ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ κάνουν δράσεις με εμπόρους, βιοτέχνες κλπ.

Όχι. Μόνο που ποτέ άλλοτε δεν γινόταν με κοινό πλαίσιο και αιτήματα με τα χαρακτηριστικά που προανέφερα. Ποτέ μέχρι τώρα δεν εξαφανίστηκε ακόμα και η αναφορά στα μνημόνια. Εδώ μας καλούν να σταματήσουμε τις ταξικές συγκρούσεις, την «πόλωση», όπως λένε, και να διεκδικήσουμε την καλή εφαρμογή του μνημονίου για να έρθει η ανάπτυξη. Αντιστρέφουν την πραγματικότητα και μας λένε ότι η λύση για την κατοχύρωση της εργασίας είναι η ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας και των κερδών των επιχειρήσεων, όταν στο όνομα τους τσακίζουν τα εργατικά δικαιώματα και τις αμοιβές.

Εν τέλει, ποιες είναι οι επιδιώξεις αυτής της «κοινωνικής συμμαχίας»;

Το σχέδιο αυτό εξυπηρετεί τις δυνάμεις της εξουσίας, το κεφάλαιο, την ΕΕ, την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, τα μνημονιακά κόμματα. Επιδιώκουν να ξεμπερδέψουν με το εργατικό κίνημα και τις ενοχλητικές διεκδικήσεις του. Όχι μόνο να εμπεδωθεί ευρύτερα ότι δεν υπάρχει εναλλακτική (ΤΙΝΑ) αλλά και να συστρατευτούν οι εργαζόμενοι για τους στόχους και την κερδοφορία του κεφαλαίου. Η «Κοινωνική Συμμαχία» δεν εξαντλείται στις 30/5. Έχει μονιμότερα χαρακτηριστικά. Αποτελεί εργαλείο υποταγής των εργαζομένων, αφού, διά της συμμετοχής του εργοδοτικού-κυβερνητικού συνδικαλισμού, τα εργατικά αιτήματα θα φιλτράρονται για να προσαρμοστούν στους εργοδοτικούς σχεδιασμούς.

Η φιέστα αυτή με την εργοδοσία δεν είναι απεργία. Το ταξικό εργατικό κίνημα πρέπει να αποφασίσει ένα άλλο ανεξάρτητο αγωνιστικό σχέδιο

Κάποιοι λένε ότι πρόκειται για σχέδιο που στρέφεται ενάντια στην κυβέρνηση.

Ισα-ίσα η κυβέρνηση διευκολύνεται να συνεχίσει την πολιτική των μνημονίων ανεμπόδιστα και μάλιστα δήθεν «πιεζόμενη» από την «Κοινωνική Συμμαχία», έχοντας «ξεμπερδέψει» με την πραγματική αριστερή αμφισβήτηση. Άλλωστε, οι παρατάξεις του ΣΥΡΙΖΑ σε ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στηρίζουν την «Κοινωνική Συμμαχία», σε πλήρη ευθυγράμμιση με τις παρατάξεις ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥΠ (πρώην ΠΑΣΚ) και Συνδικαλιστική Ανατροπή (στους ΟΤΑ). Στην ΑΔΕΔΥ, χωρίς την ψήφο της παράταξης του ΣΥΡΙΖΑ, δεν θα περνούσε η απόφαση συμμετοχής στην «Κοινωνική Συμμαχία».

Ποια γραμμή πλεύσης προτείνει η ταξική πτέρυγα; Θα ψηφίσετε την απεργία στις 30/5 ;

Πρέπει να το πούμε καθαρά: η φιέστα αυτή με την εργοδοσία δεν είναι απεργία. Το ταξικό εργατικό κίνημα δεν πρέπει να την ψηφίσει στα σωματεία. Αντίθετα πρέπει να αποφασίσει ένα άλλο ανεξάρτητο αγωνιστικό σχέδιο, όπως αυτό που κατέθεσαν οι πρόσφατα οι Παρεμβάσεις στην ΑΔΕΔΥ, που να αντιμάχεται κυβέρνηση, ΕΕ, κεφάλαιο και εργοδοτικό-κυβερνητικό συνδικαλισμό. Αξιοποιώντας την εμπειρία της 12ης Γενάρη, να προτάξει τα εργατικά αιτήματα και να προτείνει πανεργατική απεργιακή κλιμάκωση του αγώνα «από τα κάτω», για την ανατροπή των μέτρων και της 4ης αξιολόγησης, εν όψει του Eurogroup στις 21/6.

ΠΑΜΕ, ΜΕΤΑ και άλλες αγωνιστικές δυνάμεις επιμένουν ότι η απεργία αυτή μπορεί να αλλάξει χαρακτήρα με άλλο πλαίσιο. Εσείς τι λέτε;

Η απεργία που προκηρύχτηκε με αντεργατικό χαρακτήρα, ο οποίος θα κυριαρχήσει στα ΜΜΕ και παντού, δε μπορεί να γίνει ταξική! Ως τότε οι ταξικές δυνάμεις θα περιμένουν να καθορίσει ο εργοδοτικός

συνδικαλισμός το πότε θα κάνουν απεργία και να διαφοροποιούνται απλά στο περιεχόμενο; Πότε θα δοκιμάσουμε στην πράξη να οργανώσουμε τον αγώνα μαζί με τους εργαζόμενους για τα συμφέροντά τους, έξω από τα όρια που «μας επιτρέπουν», για να γίνει πραγματικά ανατρεπτικός;

Θα κατεβείτε στους δρόμους στις 30/5;

Θα κατεβούμε και θα καλέσουμε τον κόσμο του αγώνα να κινηθεί για την ακύρωση του αντεργατικού σχεδίου της «Κοινωνικής Συμμαχίας». Όχι όμως ως μια άλλη απεργιακή συγκέντρωση, αντικειμενικά συμπληρωματική στην απεργία στις 30 Μάη, αλλά ως μια κίνηση ενάντια στη δράση της και τους φορείς της. Ήδη η Πρωτοβουλία πρωτοβάθμιων σωματείων για συντονισμό καλεί αυτή η κατεύθυνση να εκφραστεί στα συνδικάτα και τους χώρους δουλειάς, μαζί με την πρόταση ενός άλλου αγωνιστικού σχεδίου. Καλεί σε ένα πρώτο αγωνιστικό ραντεβού τη **Δευτέρα 21/5 στις 6 μ.μ. στο άγαλμα του Βενιζέλου** σε συγκέντρωση ενάντια στην πρόκληση της ΓΣΕΕ να γιορτάσει τα 100 χρόνια από την ίδρυσή της στο... Μέγαρο Μουσικής με την Αχτσιόγλου και την εργοδοσία!

Πηγή: **PRIN**